

РИБАРЧЕ

Като татка, дѣда, чича
азъ рибарче се наричамъ.
Ето, пакъ съмъ край рѣката
съ нова вѣдица въ ржката.
Спускамъ, вадя—непреставамъ,
а пъкъ нищо не улавямъ!
Докога ли ще съмъ тука
все безъ никаква сполука?
Сякашъ рибкитѣ въ водата
сж усѣтили бедата
и затуй ги нѣма, нѣма!
Где ли, Боже, да се дѣна,
че у насъ ме всички чакатъ:
мама, татко, бате, кака —
прѣсни риби да остържатъ
и въ тиганя да опържатъ?!
Ехъ, дали поне едничка
ще да пипна съсъ ржчичка,
та да кажа тѣй на татка:
— нося риба вкусна, сладка!

Ненчо Савовъ